 କ୍ୟାପଟେନ ଗଣପତି ସିଂଜୀ

1954
ଡିସେମ୍ବର 3

ବନାମ

ଆଜମେର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମେହେର ଚାନ୍ଦ ମହାଜନ , ମୁଖାର୍ଜୀଆ, ଏସ୍. ଆର୍. ଦାସ, ଭିଭିଆନ୍ ବୋଷ, ଭଗବତୀ, ଜଗନ୍ନାଧାଦାସ ଏବଂ ଭେଙ୍କଟରାମ ଆୟାର, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

1877ର ଆଜମେର ଆଇନ ବିନିୟମ (1877 ର ବିନିୟମ III), ଧାରା 40 -ମେଳାରେ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ କମିଶନରଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି - ନିୟମ 1ର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ଉପ-ନିୟମ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ ମେଳା ଆୟୋଜନକୁ ନିଷେଧ କରେ, ଯିଏ ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ବାଧ ଯେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ସଂରକ୍ଷଣର ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରିବେ - ଚତୁର୍ଥ ଉପନିୟମ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ କୌଣସି କାରଣ ନ ଦର୍ଶାଇ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ସୂଚନା ନ ଦେଇ ଅନୁମତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ-ଉପନିୟମାବଳୀ -ନିୟାମକକୁ କ୍ଷମତାତୀତ କରେ କି ।

1877ର ଆଜମେର ଆଇନ ବିନିୟମ (ବିନିୟମ 1877ର III) ର ଧାରା 40 ଅନୁଯାୟୀ, ମୁଖ୍ୟ କମିଶନରଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି...... ମେଳାଗୁଡ଼ିକରେ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିମଳ ପାଇଁ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ......" । ମୁଖ୍ୟ କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମ 1ର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ଉପନିୟମ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ ଏକ ମେଳା ଆୟୋଜନକୁ ନିଷେଧ କରେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ "ଯେକୌଣସି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ମେଳାରେ ସଂରକ୍ଷଣ, ପରିମଳ, ପ୍ରହରାଦାର ଏବଂ ୱାର୍ଡରଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି" ।

ଚତୁର୍ଥ ଉପନିୟମ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି କାରଣ ନ ଦର୍ଶାଇ କିମ୍ବା କୌଣସି ପୂର୍ବ ସୂଚନା ନ ଦେଇ ଏପରି କୌଣସି ଅନୁମତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ।

1954
କ୍ୟାପଟେନ ଗଣପତି ସିଂଙ୍ଗୀ ବନାମ ଆଜମେର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷ

ଏକ ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଘରୋଇ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ ଏହି ବିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ପାଖରେ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି, ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ କମିଶନରଙ୍କର ସେହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷମତାର ବାହାରେ;

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ, ଏହି ନିୟମ ଏହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମତାତୀତ ଯେ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ "କୌଣସି କାରଣ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ସୂଚନା ନଦେଇ" ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ତାଙ୍କୁ ନାଗରିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବାର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗକୁ ନିଷେଧ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ, ଯାହା ଫଳସ୍ୱରୂପ ମେଳାର ଆୟୋଜନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରେ, ତେଣୁ ଏହା ମନ୍ଦ, କାରଣ ଏହି ନିୟମ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନର ସହାୟତା ବିନା, ତାଙ୍କୁ ନିଷେଧାଦେଶ ଜାରି କରିବାର ବୈଧ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାହା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଜଗନ୍ନାଧାଦାସଙ୍କ ମତରେ (ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସଙ୍କ ସହମତି):-

ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅଯଥାର୍ଥ:-

(i) ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ସେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ ;

(ii) କାରଣ ନିୟମର ମୂଳ ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟ କ୍ଷମତା ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରି ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ କାମଚଳା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ।ଏହି ଫଳାଫଳ ନିୟମ ତିଆରି ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କରୁଥିବା ଧାରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ।

ତାହିର ହୁସେନ ବନାମ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ, ମୁଜାଫରନଗର (ଏ. ଆଇ. ଆର. 1954 ଏସ. ସି. 630) ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 43/1954 ।

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 132 (1) ଅନୁଯାୟୀ 1952 ମସିହାର ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 226ରେ ଆଜମେରର ନ୍ୟାୟିକ କମିଶନରଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟର 22 ନଭେମ୍ବର 1952ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏନ୍. ସି. ଚାଟାର୍ଜୀ (ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଇ. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପୋରସ୍ ଏ. ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ପି. କି. ଗୋଖଲେ ।

1954 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ 3 ତାରିଖରେ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମେହେର ଚାନ୍ଦ ମହାଜନ, ମୁଖାର୍ଜୀଆ, ଭିଭିଆନ୍ ବୋଷ, ଭଗୱତୀ ଏବଂ ଭେଙ୍କଟାରାମ ଆୟାର ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦଙ୍କ ରାୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦାସ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଜଗନ୍ନାଧାଦାସଙ୍କ ରାୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଜଗନ୍ନାଧାଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଖାରୱାର ର ଇସ୍ତିମରଦାର । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରତିବର୍ଷ ତାଙ୍କ ଭୂ-ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏକ ଗୋରୁ ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । 8-1-1951 ରେ ଆଜମେରର ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ଆଜମେର ରାଜ୍ୟରେ ଗୋରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମେଳାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ କିଛି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସେ 1877 ର ଆଜମେର ଆଇନ ବିନିୟମ (1877 ର ବିନିୟମ III) ର ଧାରା 40 ଏବଂ 41 ଅନୁଯାୟୀ ଏହା କରିବାକୁ ଅଭିପ୍ରାୟ ରଖିଥିଲେ । ନିୟମ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଘରୋଇ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଆଉ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜମେର ର ନ୍ୟାୟିକ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 1954 ମସିହାରେ ଏକ ରିଟ୍ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ

କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ତାଙ୍କ ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ । ସେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସମ୍ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ନିୟମାବଳୀ ସେହି ବିନିୟମକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି ଯାହା ଅଧୀନରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଭିପ୍ରାୟ ରଖିଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟିକ ଆୟୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 132 (1) ଅନୁଯାୟୀ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ :

"ମୋ ମତରେ ଏହିକି ଯେ ଏହି ବିନିୟମ ଏବଂ ଉପ-ଆଇନଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଜ ଜମିରେ ଗୋ-ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବାର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଉପରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ"।

ଏହି ଅନୁମତି ବିନିୟମ ଏବଂ ଉପ-ନିୟମର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବୈଧତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛୁ ।

ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ଜମିରେ ଏହି ମେଳା ସାଧାରଣତଃ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥାଏ, ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ରହିଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (f) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଏକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ରହିଛି, ଯାହାକୁ କେବଳ ଉପଖଣ୍ଡ (5) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ଉପାୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏକ ବାର୍ଷିକ ମେଳାର ଆୟୋଜନ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g)ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ଅଟେ, ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଜମିରେ ଏହି ବୃତ୍ତିରେ ନିୟୋଜିତ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଅଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା "ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ସେହି ଅଧିକାର ଉପରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ" ଲାଗୁ କରୁଥିବା କୌଣସି ଆଇନର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ଆଇନ

"ସମ୍ପର୍କିତ -

(i) ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଚାଲୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୃତ୍ତିଗତ କିମ୍ବା ବୈଷୟିକ ଯୋଗ୍ୟତା (1951 ମସିହାରେ ସଂଶୋଧିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (6) ।

ଏଠାରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏକମାତ୍ର ଆଇନ ହେଉଛି 1877 ର ବିନିୟମ III ର ଧାରା 40 ଏବଂ 41 । ଧାରା 40 ଅନୁଯାୟୀ, ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ବିଷୟରେ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି -

" (a) ପ୍ରହରାଦାର ଏବଂ ୱାର୍ଡର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ, ଏବଂ ମେଳାଗୁଡିକରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃହତ ସର୍ବସାଧାରଣ ସଭାରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା;

(b) ଏହି ଧାରା ର ଖଣ୍ଡ (a) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ସମାବେଶ ଧାରଣ କରୁଥିବା କିମ୍ବା ସେଥିରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବା ;

(e) ଗୋରୁମାନଙ୍କର ପଞ୍ଜିକରଣ ।

ଧାରା 41ରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତରେ ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି :

"ଏହି ବିନିୟମ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୌଣସି ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ଏହାର ଭଙ୍ଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିଣାମ ବ୍ୟତୀତ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଦଣ୍ଡ, ଏକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଠୋର କିମ୍ବା ସରଳ କାରାବାସ କିମ୍ବା ଦୁଇଶହ ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ହୋଇପାରେ ।"

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଯୁକ୍ତିରେ ଏହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କୌଣସି ଆକ୍ଷେପିତ ନଥିଲା କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟିକ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଏହା ଉପରେ କୌଣସି ସମାଲୋଚନା କରାଯାଇନଥିଲା, ତେଣୁ ଆମେ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବୁ ।

ନିୟମ 1 ର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ଉପ-ନିୟମ ଅନୁମତି ସହିତ ଜଡିତ । ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଏକ ମେଳା ଆୟୋଜନକୁ ନିଷେଧ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି -

1954
କ୍ୟାପଟେନ ଗଣପତି ସିଂଙ୍ଘୀ
ବନାମ
ଆଜମେର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷ

"କୌଣସି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମେଳାରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ, ପରିମଳ ଏବଂ ପ୍ରହରାଦାର ଏବଂ ୱାର୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।"

ଚତୁର୍ଥ ଉପନିୟମ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ

"କୌଣସି କାରଣ ନଦେଇ କିମ୍ବା କୌଣସି ପୂର୍ବ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ନଦେଇ ଏପରି କୌଣସି ଅନୁମତିର ପ୍ରତ୍ୟାହାର ।

ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ 9-7-1952 ରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ :

"ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ଯେ ନୀତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମେଳା ଆୟୋଜନ ପାଇଁ ଅନୁମତି କେବଳ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦିଆଯିବ, ଘରୋଇ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଏହା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଛି ଯେ ଦୟାକରି ଏହି ବିଚାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ । "

ଆମ ମତରେ ଏହି ନିୟମ ଅନ୍ତତଃ ଦୁଇଟି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ବିନିୟମର ପରିସର ବାହାରେ । ଏହି ବିନିୟମ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ସେ କେବଳ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଣୟନ କରି ଏବଂ ଏହାକୁ ନିଜ ନିୟମାବଳୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ହିଁ ଏହା କରିପାରିବ, ଯାହାଫଳରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିପାରିବେ କି ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି କ'ଣ ଏବଂ ଏହାର ଅନୁପାଳନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବେ । ସେ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ "ସଂରକ୍ଷଣ ଇତ୍ୟାଦିର ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ" ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଉପରେ ଛାଡିଦେବା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନୁସାରେ, କିଏ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କ'ଣ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ: ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ସେ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ । ତେଣୁ, ଫଳତଃ, ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ନିୟାମକ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଜିଲ୍ଲା

ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଷମତା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କ୍ଷମତାତୀତ ।

ପୁନଶ୍ଚ, ନିୟମ 1ର ଚତୁର୍ଥ ଉପ-ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ "କୌଣସି କାରଣ ନ ଦର୍ଶାଇ କିମ୍ବା କୌଣସି ପୂର୍ବ ସୂଚନା ନ ଦେଇ" ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ । ଏହି ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କ୍ଷମତା ଯାହା କୌଣସି ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନୁହେଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ କ୍ଷମତାତୀତ । ଏହି ବିନିୟମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ମେଳା ଆୟୋଜନ ଆଦେଶର ଅଧିକାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି ସେମାନେ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିମଳ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ରଖିବା ଉଚିତ; ଏବଂ ଏହି ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ (କୌଣସି ଅଧୀନସ୍ଥ ପଦାଧିକାରୀ ନୁହେଁ) ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି । ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ନିୟମକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବିନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ସେମାନଙ୍କର ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ହକଦାର, କାରଣ ଏହି ଅଧିକାରକୁ ସୀମିତ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ କୌଣସି ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ଅଧିକାର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯାହା ଆଇନ ଓ ସମ୍ବିଧାନ କେବଳ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟାଭୂତି ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ।

ଯେହେତୁ ନିୟମ 1ର ଏହି ଉପ-ନିୟମଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷମତାର ବାହାରେ ହୋଇଥିବାରୁ, ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ, ଯାହା ଫଳତଃ ମେଳା ଆୟୋଜନକୁ ନିଷେଧ କରେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ, କାରଣ ଏହି ନିୟମ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନର ସହାୟତା ବିନା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ନିଷେଧ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ବୈଧ ଭାବରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାଟି *ତାହିର ହୁସେନ ବନାମ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ, ମୁଜାଫରନଗର* ([1]) ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ଘୋଷଣା କରୁଛୁ ଯେ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଅବୈଧ ଏବଂ ଆମେ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ 18-9-1952 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ

([1]) A.I.R. 1954 S.C. 630.

କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଉନାହୁଁ କାରଣ ଆମେ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛୁ ତାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

1954
କ୍ୟାପଟେନ ଗଣପତି ସିଂଜୀ ବନାମ ଆଜମେର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଜଗନ୍ନାଧାଦାସ - ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ 18 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1952 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, କେବଳ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ଏବଂଘରୋଇ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଗୋମେଳା ଆୟୋଜନ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିବା ଦୁଇଟି କାରଣ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

1. ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସେ ଯେଉଁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ତାହା କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମେଳାରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ, ପରିମଳ ଏବଂ ପ୍ରହରାଦାର ଏବଂ ୱାର୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରୁଥିବା ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ନିୟମାବଳୀ ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ତାହା ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କ୍ଷମତାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ 1877 ମସିହାର ଆଜମେର ଆଇନ ନିୟାମକର ଧାରା 40 ଏବଂ 41 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶାଯାଇଛି। । ଧାରା 40 "ମେଳା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃହତ ସର୍ବସାଧାରଣ ସମାବେଶରେ ପ୍ରହରାଦାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିମଳର ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ" ନିୟମ ଗଠନକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ ଦେଇଥାଏ ।" କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକୃତ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ତାହା ହେଉଛି (1) ଯେ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ଏପରି କୌଣସି ମେଳା ଆୟୋଜନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, (2) ଯେ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ନିଜକୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମେଳାରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ, ପରିମଳ ଏବଂ ପ୍ରହରାଦାର ଏବଂ ୱାର୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, (3) ଯେ ଅନୁମତି ଦେବା ସମୟରେ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଯାହା ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବେ ସେପରି ନିୟମ

ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଲାଗୁ କରିପାରିବେ । ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ବିଶେଷ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟମ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ନିଜେ ସଂରକ୍ଷଣ, ପରିମଳ ଏବଂ ପ୍ରହରାଦାର ଏବଂ ୱାର୍ଡର ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଠନ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ପରିଣାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ତାହା ସେହି ଧାରା ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ, ଯାହା ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସମ୍ଭବତଃ, ଏହିପରି ବୃହତ ସମାବେଶରେ ପରିମଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଏକ ପଦ୍ଧତି ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ଯଥୋଚିତ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ବିଶେଷ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଠନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ତେବେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ପଦ୍ଧତିରେ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶ ଉପରୋକ୍ତ ଉଭୟ ଆଧାରରେ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହା ଆବେଦନର ନିକାଶ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 ଅନୁଯାୟୀ ମୌଳିକ ଅଧିକାରକୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି କି ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆବେଦକଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

1954
କ୍ୟାପଟେନ ଗଣପତି ସିଂଙ୍ଘୀ ବନାମ ଆଜମେର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୋଷ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।